

ת"פ 58805/01/23 - מדינת ישראל נגד פ' ב'

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 58805-01-23 מדינת ישראל נ' ב'

לפני בעניין:	כבוד השופטת קרן וקסלר המאשימה
נגד	מדינת ישראל
הנאשם	פ' ב'

גזר דין

כתב האישום המתוקן והסדר הטיעון

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בכתבי האישום כמפורט להלן:

ת"פ 58805-01-23 (להלן: התיק העיקרי):

על פי המתואר באישום הראשון, בתאריך 06.01.2023, שהו הנאשם ובת זוגו בדירתם (להלן: **המתלוננת, הדירה**). הנאשם שתה אלכוהול ובינו לבין המתלוננת התפתח ויכוח. הנאשם גידף את המתלוננת באומרו: "את בת זונה את בת שרמוטה את יוצאת עם בנים, הפך את שולחן האוכל ואז זרק על המתלוננת שקית ובתוכה צלחת פלסטיק עם אוכל, בעוד אחזת בידיה את בתה התינוקת. בהמשך, פתחה המתלוננת את דלת הדירה וביקשה מהנאשם לעזוב את הדירה, הנאשם התקרב למתלוננת ואגרף את אגרופיו לכיוונה.

בגין מעשים אלה הורשע הנאשם בעבירת **אימים** לפי סעיף 192 בחוק העונשין תשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ובתקיפת בת זוג לפי סעיף 379 + 382(ב) בחוק העונשין.

על פי האישום השני, במסגרת מ"י 15761-01-23, הורה בית המשפט על שחרור הנאשם בתנאים מגבילים ובין היתר נאסר על הנאשם ליצור קשר עם המתלוננת במישרין ובעקיפין למשך 30 ימים. בתאריכים 13.01.2023 ו- 15.01.2023, התקשר הנאשם למתלוננת מספר פעמים באמצעות אפליקציית וואטסאפ וכן שלח לה הודעות טקסט בהן ביקש ממנה לענות לטלפון.

בגין מעשים אלה הורשע הנאשם בעבירת **הפרת הוראה חוקית** לפי סעיף 287(א) בחוק העונשין.

על פי המתואר, בתאריך 19.05.22, הפר הנאשם את תנאי השחרור שהוטלו עליו במסגרת מ"י 41677-05-22, בכך שהגיע לבית המתלוננת ושהה שם כשעתיים, עד אשר הגיעו אחרים ודיווחו למשטרה על ההפרה.

בגין מעשה זה הורשע הנאשם בעבירת הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם לפי סעיף 287(ב) בחוק העונשין.

2. הצדדים הציגו הסדר דיוני במסגרתו תוקנו כתבי האישום והנאשם הופנה אל שירות המבחן לצורך קבלת תסקיר. בין הצדדים לא גובשו הסכמות לעניין העונש.

תסקיר שירות המבחן

3. תסקיר שירות המבחן מיום 31.08.2023 סקר את קורותיו של הנאשם והתייחס לגורמי הסיכון במצבו. הנאשם בן 38, יליד אתיופיה, עלה לארץ בשנת 1991, בהיותו כבן 11 נשר מהמערכת החינוכית וחבר לחברה שולית. הנאשם הוצא למסגרת חוץ ביתית בשל קשיי הסתגלות ובהמשך הוצא בצו בית משפט למעון סגור. הנאשם החל לצרוך מגיל צעיר סמים ואלכוהול, לא גויס לצבא וניהל לאורך השנים אורח חיים התמכרותי ולא יציב וכן ריצה מאסרים בפועל. מהיכרות עמו במסגרת הליכים קודמים ידוע שבעברו ניסיונות גמילה שלא צלחו. הנאשם מסר שכיום אינו צורך סמים אולם צורך אלכוהול בסופי שבוע עד כדי מצבי שיכרות. הנאשם שלל דפוסי התמכרות ונזקקות טיפולית אינטנסיבית בדמות קהילה טיפולית ולא ביטא הבנה לסיכון במצבו ולדפוסי ההתמכרות מהם הוא סובל.

את בת הזוג הכיר הנאשם לפני 15 שנים, השניים לא נישאו והם הורים לחמישה ילדים משותפים בני שנתיים עד 15. בהתייחסותו לעבירות, התרשם שירות מבחן כי הודאת הנאשם הינה פורמלית וכי זו ניתנה לצורך סיום ההליך המשפטי בהקדם. הנאשם לא לקח אחריות על מעשיו, שלל אלימות פיזית כלפי המתלוננת לאחרונה או בעבר, וזאת בפער מרישומי הפלילי, ובהמשך טען שאינו זוכר את התנהלותו תוך שתלה זאת בצריכת אלכוהול. בנוגע לעבירת הפרת צו בית משפט, צמצם הנאשם מחומרת המיוחס לו וטען כי לא ידע שמדובר בהרחקה מביתו.

המתלוננת לא שיתפה פעולה עם שירות המבחן על אף ניסיונות להקל עליה את ההגעה למפגש. ממידע שהתקבל ממחלקת הרווחה המטפלת בבני הזוג עלתה תמונה מדאיגה וזאת בניגוד לעמדת המתלוננת, כפי שתובא בהמשך. עוד נמסר כי הוצע לנאשם להשתלב בטיפול במרכז למניעת אלימות במשפחה אולם הוא סרב לכך. הנאשם אמנם הביע מוטיבציה מילולית להשתלב בהליך טיפולי העוסק בהתמכרויות, אולם סרב לאשפוזית או להליך אינטנסיבי דומה. בשל העדר כוח אדם הוא טרם שולב בטיפול ואף לא נלקחו ממנו בדיקות לאיתור ממצאי אלכוהול או סמים, אולם, מכל מקום התרשמו גורמי הטיפול שמדובר במוטיבציה חיצונית על רקע ההליך המשפטי. ניסיונות לתאם לנאשם בדיקות שתן בשירות המבחן עלו בתוהו והיה קושי להשיגו.

שירות המבחן התרשם שהנאשם מתקשה בוויסות דחפים, בעל צרכי שליטה ונותן לגיטימציה להתנהלות אלימה

במצבי דחק. מאפיינים אלה בשילוב עם התמכרותו לאלכוהול שאיננה מטופלת, מלמדים על סיכון להמשך התנהגות אלימה כלפי בת הזוג. בהיעדר תובנה של הנאשם לדפוסיו הרי שהפרוגנוזה להצלחה טיפול היא נמוכה וטיפול אמבולטורי שבועי לא יסייע להפחתת הסיכון. בנסיבות אלה, המליץ שירות המבחן על הטלת ענישה קונקרטיה ומוחשית שתמחיש לנאשם את חומרת העבירות שביצע.

ראיות וטענות הצדדים לעונש

4. מטעם המאשימה הוגש גיליון רישום פלילי; גזר דין בת.פ. (רח') 38307-01-21 מיום 17.3.2021 במסגרתו הושתו על הנאשם שני תנאים, בגין עבירות אלימות מסוג עוון ופשע, שהם בני הפעלה בענייננו וכן הרשעות נוספות קודמות של הנאשם בתחום עבירות האלימות במשפח.

5. ב"כ המאשימה, עו"ד מור יעבץ, עמדה על נסיבות ביצוע העבירות והערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם בתיק העיקרי, בכללם פגיעה ממשית בשלומה של המתלוננת, שלוות נפשה וכבודה ובזכותה לביטחון ומוגנות בתוך ביתה-מבצרה. הדגישה כנסיבה לחומרה את תקיפת המתלוננת בעת שבתה התינוקת הייתה בזרועותיה. גם לאחר אירוע זה, הנאשם לא הבין את חומרת מעשיו ולאחר מספר ימים התקשר ושלח הודעות אל המתלוננת בניגוד להוראה האוסרת זאת. אשר לתיק הצירוף, נטען כי מדובר באירוע נוסף הממחיש שהנאשם אינו ירא מרשויות החוק וכי כתבי האישום וההליכים המשפטיים אינם מרתיעים אותו. נוכח האמור ובהתבסס על פסיקה שהוגשה, ביקשה לקבוע כי מתחם הענישה נע בין 10 ל- 24 חודשי מאסר בפועל בגין כלל האירועים.

בכל הנוגע לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, הפנתה עו"ד יעבץ לעברו הפלילי העשיר של הנאשם, הכולל 14 הרשעות קודמות לרבות בעבירות אלימות ואיומים, הפרות, אלימות כלפי בת זוג, הן כלפי המתלוננת בתיק זה וכלפי בנות זוג אחרות. ציינה כי בתיק העיקרי בוצעה העבירה פחות מחצי שנה מיום שחרורו של הנאשם ממאסרו האחרון, אותו ריצה בגין עבירות אלימות אשר ביצע כלפי אותה מתלוננת. כמו כן, הפנתה להבטחותיו הנשנות של הנאשם כי לא יבצע עבירות נוספות, יחדל משימוש באלכוהול ויפנה לטיפול, וזאת על מנת שבית המשפט יקל עמו, אשר לא הביאוהו לחדול מדפוסיו האלימים. נוכח האמור ובהתחשב בתסקיר שאינו נושא אופי חיובי, ביקשה להשית על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל לצד הפעלת התנאים במצטבר, מאסר על תנאי, קנס והתחייבות.

6. מטעם ההגנה הוגש מכתב שכתבה המתלוננת לבית המשפט (טלנ/1).

7. הסנגור, עו"ד איתי בן נון, טען כי בתיק העיקרי מדובר בתקיפה ברף התחתון, שכן מתבטאת בהשלכת שקית. בנוגע להפרת הוראה חוקית, סבור הסנגור כי מדובר בהפרה ברף הנמוך שכן הנאשם הגיע לבית המתלוננת לאחר שחרורו ממעצר, במקום לא נכח אף אחד והוא לא פגש במתלוננת.

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות ביקש הסנגור לשקול את הודיית הנאשם שחסכה את עדות המתלוננת, את מצבו המשפחתי ואת עמדת המתלוננת שביקשה להקל עמו. עוד נטען כי הנאשם עובד בשתי

עבודות, הן כעובד תברואה במשאית, והן בעבודות גינון ושיפוצים. הנאשם אמנם עושה שימוש לרעה באלכוהול אך לצד זאת, הוא בעל משפחה ואב לחמישה ילדים, ביניהם פעוטות ואם ישלח למאסר יהיה בכך כדי לפגוע אנוש במצבה הכלכלי של משפחתו. עוד נטען, כי הנאשם החל טיפול ביחידה להתמכרויות והוא נכון לצאת לגמילה בקהילה סגורה. סיכומם של דברים, ביקש להשית על הנאשם לכל היותר 6 חודשי מאסר שירוצו על דרך של עבודות שירות.

8. הנאשם הביע חרטה על מעשיו וציין כי מעוניין לעבור טיפול בשבילו ובשביל משפחתו. ציין כי הוא המפרנס היחיד, המשפחה מתמודדת עם חובות, שכירות וגידול של חמישה ילדים.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

9. אלימות כלפי בנות זוג היא תופעה בזוויה הפוגעת בזכויות הבסיסיות ביותר של אישה, זכותה לשמירה על שלמות גופה, זכותה לחוש מוגנת במרחב הבטוח של הבית, זכותה לכבוד ולשלוות נפש. החומרה היתרה שבנקיטת אלימות דווקא בתוך מסגרת בה אדם מצפה להרגיש מוגן ונפיצותה של התופעה, שתוצאותיה קשות, מחייבת תגובה עונשית מרתיעה, שתבטא את הקושי בחשיפת המעשים המבוצעים "**בהסתר מאחורי מפתן הדלת**", את העוול שנגרם לקורבן ואת הנזקים האנושים בתחום הנפשי והרגשי (ראו: ע"פ 4875/11 **מדינת ישראל נ' פלוני** (26.1.2012); ע"פ 6758/07 **פלוני נ' מדינת ישראל** (11.10.2017); ע"פ 669/12 **עמיאל נ' מדינת ישראל** (19.4.2012); רע"פ 4052/21 **פלוני נ' מדינת ישראל** (15.6.2021); רע"פ 1454/21 **פלוני נ' מדינת ישראל** (4.3.2021); ע"פ 3011/17 **פרץ נ' מדינת ישראל** (31.1.2019)).

10. בחינת מידת הפגיעה בערך המוגן מובילה למסקנה כי הפגיעה אמנם אינה ברף גבוה. עבירות התקיפה והאימים בוצעו באופן ספונטני על רקע ויכוח בין הנאשם למתלוננת. למתלוננת לא נגרמו חבלות ולא נגרם נזק לרכוש. בצד זאת יש לציין, כי עבירות אלימות במשפחה, גם כשהן מתחילות מעבירות שאינן חמורות במיוחד, עלולות להסלים במהירות ולהוביל לתוצאות טראגיות, כך שפוטנציאל הנזק בעבירות אלה הוא גדול. בפרט הדברים אמורים בהתחשב בכך שהנאשם היה נתון תחת השפעה אלכוהול, הידוע כמסיר עכבות, ופגע במתלוננת כשהיא אוחזת בזרועותיה את בתם הפעוטה. עוד יש לתת את הדעת לנזק הנפשי שנגרם למתלוננת כתוצאה מתקיפתה בביתה, מקום בו היא אמורה לחוש מוגנת. להשלכת חפצים ושיירי מזון לעברה נלווה גם אלמנט מבזה ומשפיל וכמתואר בכתב האישום לא הסתפק הנאשם בכך אלא גם ליווה את מעשיו בקללות והטחת האשמות.

11. בביצוע עבירות הפרת ההוראה החוקית והפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם, פגע הנאשם בערכים חברתיים שנועדו להגן על סדרי החוק וכיבוד החלטות שניתנות על ידי בעלי סמכות וביציפיה שהאזרח יישמע להחלטות אלה ויפעל על פיהן. בחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים מובילה למסקנה כי הפגיעה היא ברף הבינוני. מדובר בהפרות בדמות הגעה לביתה של המתלוננת, שיחות טלפון והודעות, בשלושה מועדים שונים. הנאשם תכנן את המעשים מראש, הגיע אל דירת המתלוננת ושהה שם כשעתיים בידועו כי אינו מורשה לעשות כן. בנוסף, התקשר אל המתלוננת ושלח לה הודעות טקסט. הנאשם יכול היה לחזור בו ממעשיו, לקצר את זמן

שהותו בדירת המתלוננת או לחדול משיחות הטלפון וההודעות אל המתלוננת אך לא עשה כן והמשיך להפר את הצו ברגל גסה. לקולה אציין כי להפרות לא נלוו עבירות נוספות כדוגמת איומים או תקיפה.

מדיניות הענישה

12. מדיניות הענישה הנוהגת מעלה, כי במקרים דומים הוטלו על הנאשמים עונשים כמפורט להלן:

בעבירות תקיפת בת זוג ואיומים:

א. רע"פ 5434/17 **דמוך נגד מדינת ישראל** (29.11.2017) - המבקש הורשע לאחר ניהול הוכחות בשני אישומים של תקיפת בת זוג ואיומים. באירוע אחד תקף המבקש את המתלוננת, שהייתה בהריון, בכך שמשך בקרסול רגלה כדי שתקום לסדר ולנקות את הבית, לאחר מכן קילל אותה, צעק ואיים עליה. בהמשך משך בידה, משך באוזנה והסיר את כיסוי ראשה. באירוע נוסף, דחף המבקש את המתלוננת אל מחוץ לחדר ואיים עליה שאם תיכנס יכה אותה חזק יותר. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין מספר חודשים ל- 18 חודשי מאסר והשית על המבקש, נעדר עבר פלילי, 10 חודשי מאסר לריצוי בפועל. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

ב. רע"פ 303/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (13.1.2016) - הנאשם הורשע בעבירה של תקיפת בת זוג בכך שדחף את המתלוננת, אשר מעדה ונפלה על הרצפה ומיד לאחר מכן בעט בה הנאשם בעודה מוטלת על הרצפה. בית המשפט קבע כי מתחם העונש נע בין מאסר על תנאי לבין שנת מאסר בפועל ועל הנאשם, שאינו לוקח אחריות ולא משתף פעולה בהליכים הטיפוליים, הוטל 5 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, ולמאסרים מותנים. בקשת רשות ערעור שהוגשה נדחתה.

ג. עפ"ג (ב"ש) 69316-01-23 **קוקבנקאר נ' מדינת ישראל** (2.4.2023) - הנאשם הודה והורשע בתקיפת בת זוג. בעקבות ויכוח בין הנאשם למתלוננת דחף הנאשם את המתלוננת על המיטה בחדר השינה וסטר על פניה. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין תקופת מאסר קצרה שיכול ותרוצה בעבודות שירות, ל- 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, בצירוף מאסר מותנה, קנס ופיצוי. על הנאשם, אדם נעדר עבר פלילי, הושתו 45 ימי מאסר שיינשאו בעבודות שירות, בצד עונשים נלווים. בהמלצת בית המשפט המחוזי חזר בו הנאשם מהערעור.

ד. עפ"ג (מרכז) 1616-12-20 **פ' נ' מדינת ישראל** (15.2.2021) - המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בביצוע עבירות איומים ותקיפת בת זוג, בכך שתפס בשערה של המתלוננת, משך ובעט בה. שכנה שהבחינה במתרחש צעקה למערער לחדול ממעשיו וזה איים עליה בתגובה. בהמשך זרק המערער טלפון על המתלוננת, תפס בידה ומשך אותה. בית משפט

השלום קבע מתחם עונש הולם, שנע בין מספר חודשי מאסר, אשר יכול ויינשא בעבודות שירות ועד ל- 10 חודשי מאסר לצד רכיבי ענישה נוספים. המערער נידון למאסר בן 14 חודשים הכוללים הפעלת מאסרים מותנים (5 חודשים ו-3 חודשים). ערעור לבית המשפט המחוזי התקבל בחלקו, המאסרים המותנים הופעלו בחופף והמערער נידון לעונש מאסר בן 11 חודשים.

ה. ע"פ (ת"א) 42031-02-20 **טייסוב נ' מדינת ישראל** (19.7.2020) - הנאשם הורשע בשתי עבירות של איומים ובעבירה של תקיפת בת זוג בכך שדחף את המתלוננת מספר פעמים וכשנטלה את הטלפון על מנת להתקשר לאמה, דחף אותה בשנית, חטף הטלפון מידה ודחף את קצהו לפניה. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר על תנאי לצד צו של"צ ועד ל- 17 חודשי מאסר והשית ענישה בתחתית המתחם נוכח הליך טיפולי.

בעבירות הפרת צו:

א. רע"פ 1439/13 **אליהו קשת נ' מדינת ישראל** (4.3.2013) - המבקש הורשע ונידון למאסר על תנאי וקנס בגין ביצוע עבירות הפרת הוראה חוקית, הטרדה באמצעות מתקן בזק, תקיפה סתם ואיומים, בכך שהפר צו הגנה שהוצא לבקשת פרודתו מספר פעמים, הופיע במקומות בהן הייתה והתקשר אליה מספר רב של פעמים. כמו כן, הגיע לבית המתלונן, וידה של בת הזוג, דחף אותו ואיים עליו שיפגע בו. ערעור ובקשת רשות ערעור שנסובו על עתירת המבקש לביטול הרשעתו נדחו.

ב. רע"פ 3210/19 **פלוני נ' מדינת ישראל** (12.5.2019) - נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בשלוש עבירות של איומים כלפי אמו על רקע סכסוך משפחתי בענייני ירושה (לאחר שזוכה מעבירות נוספות של הפרת צו והפרת הוראה חוקית) ונדון ל- 45 ימי מאסר בפועל שירוצו עבודות שירות ומאסר על תנאי.

ג. עפ"ג (חי') 47730-07-22 **פלוני נ' מדינת ישראל** (12.1.2023) - המערער הורשע בעבירה של הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם ואיומים בכך שהגיע לבית גרושתו, המתלוננת, חרף צו הגנה שאסר עליו להתקרב לביתה ולהטרידה בכל דרך, וכשהתבקש על ידה לעזוב את המקום סרב. באירוע אחר איים המערער על בנו הקטין בכך שיפגע במתלוננת ובני משפחה ואמר לו "אני אקבור את כולכם". בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר על תנאי ל- 12 חודשי מאסר בפועל. על המערער, בעל עבר פלילי שלא שיתף פעולה עם שירות המבחן וסרב לבצע עבודות שירות, הושתו 5 חודשי מאסר בפועל. הערעור נדחה.

13. לאחר שנדרשתי למכלול השיקולים הרלוונטיים לרבות למדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בגין כלל האירועים נע בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות ועד 16 חודשי מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם בגדרי מתחם הענישה

14. במסגרת השיקולים לקולה, נתתי דעתי לכך שהנאשם הודה, הביע חרטה, קיבל אחריות על מעשיו וחסך זמן שיפוטי.

15. כמו כן, נתתי דעתי לנסיבות האישיות והמשפחתיות של הנאשם כפי שפורטו בתסקיר שירות מבחן ובטיעוני הסנגור. קראתי את המכתב שכתבה המתלוננת בו תארה כיצד הנאשם דואג ומטפל בילדיהם המשותפים, ואת המצב הכלכלי הקשה בו נמצאת המשפחה. המתלוננת ציינה במכתבה כי שליחת הנאשם למאסר מאחורי סורג ובריח תפגע במשפחה כולה, בגידול הילדים, במצבה הכלכלי ובמצבה הבריאותי האישי.

16. ואולם, מבלי להתעלם מהמצוקה הכלכלית, יש לייחס לעמדת המתלוננת ולהודיית הנאשם משקל מוגבל, שכן הנאשם בעל עבר פלילי מכביד ורצידיביסטי בתחום האלימות במשפחה.

לנאשם 14 הרשעות קודמות עוד מאז שהיה נער, בעבירות שוד, אלימות, עבירות רכוש, איומים החזקת סכין, הפרת הוראה חוקית ועוד. הנאשם נדון מספר פעמים לעונשי מאסר בפועל ועל תנאי שלא הרתיעוהו לבצע עבירות נוספות.

במסגרת הרשעתו האחרונה מיום 17.2.2021 בת"פ 38307-01-21 נדון הנאשם בגין תקיפת המתלוננת ואיומים עליה בעודו נתון תחת השפעת אלכוהול, לחמישה חודשי מאסר בפועל ולהפעלת תנאי, כך שבסך הכול הוטלו עליו 8 חודשי מאסר בפועל, בצד מאסרים על תנאי בעבירות אלימות מסוג עוון ופשע, בני 6 ו- 3 חודשים, שהם בני הפעלה בענייננו.

לנאשם הרשעה נוספות בגין עבירת איומים שבוצעו כלפי המתלוננת, גם היא בהשפעה אלכוהול (ת"פ 1885-01-20 מיום 16.3.2020), בעטיה נדון למאסר בן 9 חודשים, הכולל הפעלת תנאי.

בעברו של הנאשם הרשעות נוספות בעבירות איומים, הפרת הוראה חוקית והפרת צו של בית משפט כלפי בנות זוג.

אם כן מדובר במי שנוהג באיומים כלפי בנות זוג ואינו שועה לצווי בית משפט.

17. עיון בדבריו לעונש במסגרת שני התיקים האחרונים מעלה כי הנאשם הצהיר שהוא מודע לבעיית השימוש

באלכוהול ובכוונתו לטפל בעצמו ולשקם את משפחתו, אולם למרבה הצער עם שחרורו חזר לדפוסיו הרעים וההבטחות נשכחו. התסקיר שהוגש בעניינו אינו נושא אופי חיובי ודומה כי הנאשם לא למד את הלקח הראוי ממאסרו ואינו מעוניין לטפל בבעיית ההתמכרות ממנה הוא סובל שנים כה רבות ואף לא בדפוסיו האלימים.

18. במצב דברים זה, אין אלא לגזור את דינו של הנאשם בשליש העליון של מתחם הענישה. להודייתו ולנסיבות לקולה יינתן ביטוי על דרך הפעלת המאסרים על תנאי בחופף זה לזה ובחופף ובמצטבר לעונש המאסר.

19. התוצאה היא שאני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 12 חודשים.

ב. אני מורה על הפעלת המאסרים המותנים בני 6 ו-3 חודשים שהוטלו על הנאשם בת"פ 38307-01-21 בגזר דין מיום 17.2.2021 בחופף זה לזה ובחופף ובמצטבר לעונש המאסר.

סך הכול ירצה הנאשם עונש מאסר בפועל בן 16 חודשים בניכוי מעצרו לפי רישומי שב"ס.

ג. מאסר מותנה למשך 6 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע למשך 3 שנים מסיום ריצוי מאסרו.

ד. מאסר מותנה למשך 4 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון, עבירת איומים, הפרת הוראה חוקית או הפרת צו בית משפט למשך 3 שנים מסיום מאסרו.

ניתן צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז- לוד תוך 45 יום.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן.

ניתן היום, י"ב שבט תשפ"ד, 22 ינואר 2024, בנוכחות הצדדים.

